

העטין. תנובת החלב בשלב הנבתי-שיא וכן ההתמדה בהנבת כמויות גדולות של חלב במשך כל תקופת החליבה, תלויים בשיעורי ההפרשה של הורמונים מסויימים.

כשפרת החלב מפרישה הורמון אחד, או כמה הורמונים, בכמויות קטנות מהאופטימום, תוגבל או יכולתה לייצר כמויות גדולות של חלב.

למען קידום ההשבחה הגאנאטית בהנבת החלב יש הכרח לבדוק ולקבוע בבהמות הרבייה את יכולתן להפריש כמויות גדולות של הורמון נים, שהינם חיוניים בגדילת העטין ובהנבת החלב; הסאלאקציה בבהמות-רבייה, שתתבסס על תוצאות בחינות אלה, תוסיף ביטחון בהשבחת בקר החלב.

לפנינו שתי דרכים באימוד קסר הורמונים בבהמות-רבייה. לגבי הורמונים מסויימים פותחו כבר שיטות לקביעה ישירה של שיעורי הפרשה יומיים. בהורמונים אחרים נאלצים אנו לעת-עתה להסתמך על היענותן של הפרות לטיפול בהורמונים. אם אין הפרה מגיבה בהגדלת התגור בה לאחר הטיפול בהורמון מסויים, יש להסיק מזה שאין היא חסרה אותו ברמת ההנבה, בה היא עומדת.

C. W. Turner

תורגם מעלון 795 של אוניברסיטת מיסורי
ע"י י. ע.

מחקרים נוספים דרושים לשם פיענוח תפקידו של הורמון זה בתהליך ייצור החלב.

האוקסיטוצין — הורמון „הגרת החלב“

בעוד השיטות לקביעת כמויות האוקסיטוצין, המופרשות בכל חליבה, טרם פותחו, הרי למעשה קל למדי לגלות את גרעונו ולמדוד אותו. הכמות הגדולה ביותר של הורמון זה דרושה בשיא ההנבה; לעת הזאת אפשר לקבוע את כמות החלב, המשתייכת בגמר כל חליבה, על ידי הזרקת אוקסיטוצין וחליבה חוזרת. דרגת הקסר של אוקסיטוצין אפשר אז לחשב לפי כמויות (ב-%) של שיירי החלב שנדלו בהשפעת הטיי פול בהורמון.

ברגיל יש צורך בהזרקה ישירה לתוך הדם של 10 יחידות בינלאומיות של אוקסיטוצין, כדי להוציא את כל החלב שנשתייר בעטין. בניסויים במיסורי הוכח שאפשר להגיע לאותן התוצאות על ידי הזרקה תת-עורית של 20 יחידות בינלאומיות של אוקסיטוצין. ההזרקה התת-עורית הינה נוחה יותר ואינה גורמת לפרה התרגשות יתר.

מיכום

יכולתה של הפרה להניב כמויות גדולות של חלב ושומן תלויה בדרך כלל בגודל הגוף וממדי

בעיות מימשק בענף הבקר בגרמניה

בסיכום אחד המחקרים מובעת המסקנה שהפרה הדור-כללית תהיה המתאימה ביותר בחקלאות הגרמנית. אמנם פרות-חלב מובהקות עשויות להבטיח רווח הוגן מתנובת החלב בלבד, אולם לעתיד לבוא יש לשים לב גם לתכונות הברש, כיוון שהדרישה לבשר-בקר בגרמניה היא בסימן עליה זה שנים אחדות ומגמה זו תלך ותגדל. יחד עם זה, בבירור בקר-חלב, יש להעדיף בראש וראשונה את כושר הנבת החלב והשומן.

באותו מחקר מצביעים על חשיבות ייצור המספוא במשק לגבי הנוחות במימשק ולשם ההזולה בייצור החלב. מבחינה כלכלית יש לשאוף להקדמת גיל ההמלטה הראשונה; בגרמניה ממליטות עד עתה רוב המבכירות בגילים שבין $2\frac{1}{2}$ ל- $2\frac{3}{4}$ שנה.

שימת-לב מיוחדת, מבחינה כלכלית, יש להקדיש גם לאורך החיים של פרות-החלב ולאורך התקופה שבין המלטה להמלטה. יש לחתור שרווחי-הזמן האלה יתייצבו על 365 יום לגבי כל הפרות, כי בדרך זו משיגים הנבה גדולה יותר והכנסה גדולה יותר מהשגר.

▲ ב־220 פרות הולשטיניות ואירשייריות, שהמליטו פעם או פעמיים, נחקר היחס (או הקשר) שבין צורות הפטמות לבין רגישות למחלות עטין, וכן לגבי כושר ההנבה. הפטמות סווגו כגליליות, משפכיות ובקבוקיות. נמצא שבעטינים עם פטמות משפכיות היתה שכיחות המאסטיטיס קטנה מזו שבעטינים עם פטמות גליליות. הפרשים בהנבה עקב השוני בצורת הפטמות לא נתגלו. יחס חיובי בולט נמצא בין שכיחות המאסטיטיס לבין קוטר הפטמה, לעומת זה, לאורך הפטמה לא היתה כל השפעה לגבי הנטיה למאסטיטיס.